

DANKBAAR AANDENKEN AAN

MEVROUW

Mariette DE PREZ

echtgenote van de Heer André DE LOOR

geboren te Sint-Maria-Lierde op 10 mei 1927
en overleden in de kliniek Zusters van
Barmhartigheid te Ronse op 27 november 1998,
gesterkt door het sacrament
van de ziekenzalving.

Lid van verschillende verenigingen.

De families

DE PREZ - VANDENHAUTE
DE LOOR - VAN DEN DRIESSCHE
danken U om uw meeleven en gebed.

Namis op zaterdag 2 januari 1999 om 18 uur
in de parochiekerk te Sint-Martens-Lierde.

Leven is opstaan en slapengaan, dag en nacht, de lach en de traan, het wel en het wee. De dingen zijn er gewoon, zoals het licht er is, de liefde van de man voor de vrouw, van sterk voor zwak, van grootouder voor kleinkind, en alles is wederkerig. André wil het verhaal van Mariette vertellen, van het werk uit vroeger dagen, van de textiel in haar handen en van de vele 'wanten' die zij maakte, van alle karweien met de kruiwagen op het boerderijtje van vroeger. Ze hebben alles meegemaakt: goede en kwade dagen, ziekte en gezondheid, tweeëntwintig keer kliniek, veertien operaties. Maar bovenal twee zonen en één dochter. En de lieve kleinkinderen.

Mariette kende uitersten, was gezellig en blijgezind, dan weer moe en somber, de laatste tijd transparant van witte stilte, van ziek zijn en van onvermogen. Het geluk is te vergankelijk. Het geluk wordt na de dood herinnering. André kijkt terug op het verloren paradijs. Veel is te horen tussen de regels, het meest opvallende: de jarenlange warme aandacht van de één voor de ander. Hij heeft alles voor zijn vrouw gedaan, met het geduld van een boom, met de liefde van een huisduif, niet overrompend, niet spectaculair, maar op het peinzende af, trouw en teder. Je zag ze altijd samen, ergens heen, overal thuis, biddend in de kerk, sociaal in al hun verenigingen.

André zal voortaan verloren en alleen per auto rijden, vreemd, bevreemdend, met heimwee en melancholie, maar aanvaardend. Bij te veel ellende kan de idee van vergankelijkheid troostend werken. Definitieve antwoorden zijn er niet. Wat is leven en dood? Hoe ver gaan man en vrouw samen? Is de dood de laatste grens van het niet-weten? Is liefde verder dan de dood? Is er eeuwige schoonheid? Ergens en ooit, zolang wij ons herinneren?

Rouwl. Fun. & Druk. B.V.B.A. RAOUL, Brakel.